

त्यादिभिरध्वर्युहस्तपक्षाननतण्डुलनिर्वापपुरोडाशप्रदानादि
लक्षणप्रयोगं करोति तदिदं यजनम् । एतदेवाभिप्रेत्य गो-
भिल आह “पक्षान्ता उपवस्तव्याः पक्षाद्योऽपि यदव्याः”
इति अतोपवासशब्देन अनुपस्तरणोदिविवक्षितः तस्मिन्
क्रियमाणे यजमानसमीपे देवतानां निवासात् तदेतत्त-
त्तरीयब्राह्मणे दर्शयत् “उपास्मिन् नो यक्षमाणे देवताः
सन्ति य एवं विद्वानग्निमुपसृणातीति” उपवासशब्दाभि-
धेयस्य पूर्वदिने कर्त्तव्यस्यान्वाधानादेः पर्वणि चतुरं
यवति आद्यास्तयोऽंशावहितः कालः न तु चतुर्थोऽंशः
यागशब्दाभिधेयस्य पुरोडाशप्रदानादेः पूर्वोक्तः पर्वचतु-
र्थोऽंशः प्रतिपदशब्दवच विहितः कालः न तु प्रति-
पदचतुर्थोऽंशः । तदेतदाह लौगाक्षिः “लोनांशानौप-
स्तस्य यागस्य चतुरोविडः । द्वावंशावतुष्टजेदन्त्यौ यागे च
व्रतकर्मणोति” तमेतं यनकालं यक्षमाश्वीऽप्याह “पञ्चदश्याः
परः पादः पक्षादेः प्रथमाह्वयः । कालः पार्वणवागे स्याद-
वान्ये तु न विद्यत इति” दृढशतातातपोऽपि “पर्वण्योयचतुर्थो-
ऽंश आद्याः प्रतिपदस्तयः । यागकालः स विज्ञेयः प्रातरु-
क्तोमनीषिभिरिति” अत्र प्रातरिति विशेषणात् सूर्योदय-
स्योपरि सुहूतं त्वयं यागकाल इत्युक्तं भवति प्रतिपदच-
र्चांशं निषेधति कात्यायनः “न यदव्यं चतुर्थोऽंशे यागैः
प्रतिपदः कश्चित् । रक्षांसि तद्विबुधमग्निं श्रुतिरेषा सना-
तनीति” तदेवं पर्वण्यन्वाधानादिकं प्रतिपदि चेष्टिरिति
सन्धिपार्श्वयोर्द्वयोः प्रारम्भपरिसमाप्ती व्यवस्थिते । यदा
पर्वप्रतिपदावुदयमारभ्य सम्पूर्णतिथी भवतः तदा न स-
न्देहः यदा तु खण्डतिथी तदा निर्णयोऽभिधीयते तत्र
गोभिलः “आवर्त्तने यदा सन्धिः पर्वप्रतिपदोर्भवत् । तदह-
वांग इष्येत परतश्चेत् परेऽहनि । पर्व प्रतिपदोः सन्धिरवा-
गावर्त्तनाद् यदि । तस्मिन्नहनि यदव्यं पूर्वद्युक्तदुपक्रमः ।
आवर्त्तनात् परः सन्धिर्यदि तस्मिन्नुपक्रमः । परेद्युरिष्टि-
रित्येव पर्वइयविनिश्चयः” इति आवर्त्तनसम्बन्धोऽभिधानः ।
लौगाक्षिरपि “पूर्वोक्ते वाऽथ मध्याह्ने यदि पर्व समाप्यते ।
उपोष्य तत्र पूर्वद्युक्तदहवांग इष्यते । अपराह्णेऽथवा
रात्रौ यदि पर्व समाप्यते । उपोष्य तस्मिन्नहनि नो भूते
याग इष्यते” इति एषु वचनेषु मध्याह्नादियन्त्राद्यौगिकाः
न तु पञ्चधा विभागभान्ति पञ्चाक्षरा मध्यमो-
न्वाह इति व्युत्पत्तेरावर्त्तनं मध्याह्नशब्देनाभिधीयते
अतएव गोभिलेनावर्त्तनशब्दः प्रयुक्तः शतातपेनापि न-
ध्यमशब्दः प्रयुक्तः “पूर्वाह्णे मध्यमे वापि यदि पर्व

समाप्यते । तदेपवासः पूर्वद्युक्तदहवांग इष्यते” इति
अह्नोऽपरोमागोऽपराह्णः अतस्ताभ्यां शब्दाभ्यामा-
वर्त्तनात् पूर्वोत्तरभागावभिधीयते । वाजसनेयि-
नान्तु विशेषमाह भाष्यार्थसंग्रहकारः “मध्यदिनात्
स्यादहनीह यस्मिन् प्राक् पर्वण्यः सन्धिरियं ततोया ।
सा खर्विका वाजसनेयिमत्या तस्यासुपोष्याथ परेद्युरिष्टि-
रिति” आवर्त्तनाद्ब्रह्मसंस्तमयादर्वाक् यदा सन्धिर्भवति त-
दाहः सन्धिमती तिथिः प्रथमा, रात्रौ सन्धिश्चेत् सा ति-
थिर्द्वितीया उभे अपेक्ष्य पूर्वोक्ते सन्धिमती पर्वतिथिस्त-
तीया भवति तस्यां ततोयतिथौ पर्वकालस्याल्पत्वात् सा-
खर्विकेत्युच्यते । शास्त्रान्तराध्यायिनामोदये विषये
पूर्वेद्युरन्वाधानादिकं सन्धितिथाविष्टिर्वाजसनेयिनान्त-
रतिथाविष्टिः एवं सति वाजसनेयिनां न क्वापि सन्धि-
दिनात्पूर्वेद्युरन्वाधानादिकमस्ति सोऽयं विशेषः आवर्त्तने
ततः पुरा वा यदा सन्धिर्भवति तदा वाजसनेयि
व्यतिरिक्तानां पर्वचतुर्थोऽंशे इष्टिः प्राप्नोति तत्र विशेष-
माह गार्ग्यः “प्रतिपद्यप्रतिपद्यां यदि वेष्टिः समाप्यते ।
पुनः प्रणीय कतुष्टेष्टिः कर्त्तव्या यागवित्तमैरिति” पर्वण्यचतु-
र्थांशः प्रतिपदस्तयोऽंशाश्च यागकालत्वेन विहिताः । अत्र
पर्वचतुर्थोऽंशस्य विषय उदाहृतः प्रतिपदयानां विषय उ-
दाह्रियते । उषःकाले सन्धौ प्रतिपदः प्रथमांशोयागकालः
निर्णये सन्धौ द्वितीयांशः रात्रिप्रारम्भे सन्धौ तृतीयांशः
नन्वेन न्यायेनापाराह्णे सन्धौ प्रतिपञ्चतुर्थोऽंशस्य याग-
कालत्वं प्राप्नोति तच्च प्रतिपद्वि “न यदव्यं चतुर्थोऽंशे”
इति स्मृत्यैः अतस्तादृशे विषये याग एव लुप्येतेति चेत्
भैवं दृढशतातातपेन प्रतिप्रसवाभिधानात् “सन्धिर्यद्यपरा-
ह्णे स्याद्यागं प्रातःपरेऽहनि । कुषोणः प्रतिपद्वागे चतुर्थो-
ऽपि न दुष्यतीति” एवं तच्च प्रतिषेधो निर्विषयः स्यादि-
ति चेन्नैवं सदाखालविषये चरितार्थत्वात् तच्च वि-
षयं दर्शयति कात्यायनः “सन्धिश्चेत् सङ्गवाद्ब्रह्म” प्राक्-
चेदवर्त्तनाद्देवः । सा पौर्णमासी विज्ञेया सदाखाल-
विधौ तिथिरिति” भाष्यार्थसंग्रहकारोऽपि “अन्वाहितवा-
क्षरणोपवासः पूर्वद्युरेते खलु पौर्णमासः । आवर्त्तनात्
प्राग्यदि पर्वसन्धिसदैव यागः क्रियते समस्तः” इति ।
आपस्तम्बोऽपि “पौर्णमास्यामन्वाधानपरिस्तरणोपवासः
सद्यो वा सद्यस्तालायां सर्वे क्रियते” इति सङ्गवावर्त्त-
नयोर्मध्ये पौर्णमासीप्रतिपदोः सन्धौ सति पूर्वोदाहृती-
वचनैः सन्धिदिनात् पूर्वद्युरन्वाधानादिकं प्राप्तं तच्च